

hoćete, pa makar i z onim kaj se tu jučer onak pojavil.
A da me rodžena sestra i rodžena deca tak ostaviju...

TETA: ...jer mi ni najgorji neprijatelj nebi tak nekaj rekel kaj ti, i to pred tim čovekom, ak se tvog bivšeg muža uopće tak može zvat, a ni ni čudo kaj si baš z njim potrošila tolke godine makar sam ti govorila, i da se pred njim tak izdereš na mene i uvrediš moju kčer kaj se tam zlopati po Italiji...

IVA (*u telefon*): Bok, bok, vidimo se... (*Naglo spušta slušalicu; ide f kuhnju*.) Kaj vam je, prestanite se derat...

MAMA: Kaj sam ja nju uvredila?

TETA: Sad se bumo još čudili? A tak si se...

MAMA: Ma kaj je tebi?

TETA: ...tak si se istresla kaj da o nekoj flundri govoriš, a ne o poštenoj curi kaj sama f tudžem svetu svoj kruh krvavo zaradživa...

MAMA: ...Ja sam ti samo rekla da se ne petljaš kad ja razgovaram sa svojom kčeri i s njenim krampom od oca...

IVA (*dotrči*): Kaj se tak derete? Da se u drugoj sobi od vas nemre razgovarat...

TETA: To se tvoja mama izderava. (*Mami*.) Batevrak, mi je te tvoje prezentacije na vrh glave, već dva meseca! Si živce potrgala i sebi i svima okolo sebe!

MAMA: Ko je to sada uopće spomenul?

TETA: Pa kaj nisi ti počela...?

IVA: Joj, nemojte više!

MAMA (*Ivi*): Ti samo šuti. Nas dve još nismo završile...

IVA: Kaj imamo završit?

MAMA: Nemoj, Iva, nemoj se praviti ko da niš ne znaš i ko da je najnormalnije tak nekog staviti pred svršeni čin...

IVA: Niš ja tebe nisam stavila pred svršen čin. Uostalom, kaj te briga kaj ja delam?

MAMA: Prosim? (*Teti*.) Ti čuješ to? Da kaj me briga kaj mi kčer dela?!

IVA: Daj, mama, kaj ti je? Pa imam osamnajst godina...

MAMA: Pa zato ti i govorim. Osamnajst godina, a još nisi niš

naučila. Ponašaj se kaj da ti je četrnajst. Il pet! Ja ne razmem: kak se možeš tak navleč na takve stvari... Kaj me tak gledaš?! Kaj nisi ista kaj sve te naivke kaj sanjaju uspeh na laki način? Je, jako bute uspele! Budu vas jedan put kaj krdo pokazali na televiziji i...

IVA: Pa i to je dost! Kad si ti bila na televiziji? Ko je za tebe kad čul? Kad si kog upoznala?

MAMA: O ti boga! Kaj je život poznavat nekog poznatog?

IVA: A je život ne poznavat nikog?

MAMA: Ti buš meni pričala kaj je život? Život je... Ma ne, ne vredi uopće govorit...

IVA: Kaj je život? Delat za sitnu lovu?...

MAMA: Ma ne, ne, uopće neću...

IVA: ...Kopat vrt tu iza nebodera? Hoćeš mi reč da je život prodavat kretensku "prirodnu kozmetiku"?...

MAMA: Iva, lepo te prosim...

IVA: ...Deodorane bez mirisa? Daj, nemoj... Ko bu ti to kupil? Ko? Samo ti jer hoćeš sve kaj je neprimjetno, da se zgubiš, da te se ne vidi i ne osjeti. A ja hoću da se zna da sam tu. I po mirisu, i po odjeći i frizuri i po svemu...!

TETA: Kokica, to si to si jako lepo rekla...!

IVA: Ti samo hoćeš da se možeš zavuč i gledat sapunice na telki. A ja hoću bi na televiziji, hoću da se zna da sam tu, da živim na ovom svetu...

TETA: Kokica, to si jako, jako lepo rekla...

MAMA *(Teti):* Ma nemoj?! To je lepo rekla? Pa zakaj onda ti nejdeš dvaput tjedno k frizeru? *(Ivi:)* A kak ti misliš zarađit za mirise? I za odjeću? Za frizuru? To te ja pitam! Kak?

IVA: Kak? Znaš kak? Budem miss! Eto kak!

MAMA *(Teti):* O ljudi moji! Je to moje dete? Na kog je ispala tak naivna...? *(Ivi:)* Pa kaj ti misliš...?

IVA: O čem?

MAMA: Ma kaj vredi uopće govorit... Kolko buš miss? Ak uopće prodžeš...? Godinu dana! I onda? Kolko dugo buš još tak mlada? Još godinu, najviše pet, a onda...

- IVA:** Još dvajspet...! ...Ak bum imala dobru i skupu kozmetiku...!
- MAMA:** Ko da si ja ne želim dobru i skupu kozmetiku? Ko da ja nemam pravo na to?!
- IVA** (*mirnije*): Dobro, mama, nisam tak mislila! Ajde, nemojmo više o tom...
- MAMA:** Ne, ne, ja više nemrem... Marta, prosim te, otkaži prezentaciju! I pitaj Krištofičku ak hoće preuzet moj vrt...
- IVA:** Dobro, reci: zakaj to shvaćaš tak, ko da su svi protiv tebe.
- MAMA:** Ne, niko nije protiv mene, mene svi vole, svi su pažljivi samo kaj sam ja jedna nezahvalna žena u klimakteriju...
- IVA:** Kad nije tak! Umjesto da si sretna! Evo, Krešo samo kaj ni faks završil, ja budem za par dana maturirala. I upisala bum se na faks. Kaj hoćeš više? I još ak me izaber-...
- MAMA:** Neću slušat! To bu me celi život podsećalo na najveću uvredu kaj sam ju doživela. Bez pitanja, bez... Nemoj mi to više ni spominjat!
- IVA:** E, onda nemoj i ti meni...! (*Krene van.*) I meni je dost svega!
- MAMA:** Kam češ sad?
- IVA:** Idem na nasip na jogging!
- MAMA:** Kakav jogging?
- TETA:** Zna se kaj je jogging...! (*Ivi:*) Samo ti daj... (*Mami:*) To je zdravo! Nebuš joj još i to zabranila...?
- MAMA** (*za Ivom*): A učit, radnju pisat... To bum ja, je li?

2. prizor – MAMA, TETA

- MAMA:** Ti vidiš to? Ona bu se zbiljam išla takmičit!
- TETA:** Pa ti je rekla! Kaj se tak išćudžavaš?
- MAMA:** Kak to ona misli? Sama? Ne, ja to ne razmem... Bez pitanja...?
- TETA:** Kaj te ima pitat kad si protiv...
- MAMA:** Ja nisam rekla da sam protiv! Ja sam samo rekla da sam povredžena. Sve druge cure se o svem razgo-